

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-363)

Feb (2) / 2022

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	12
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	23

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 183)

12. கத்தா கதயஸ்திஸ்ர: ஸ்தூலாயா மம வாஸவ

ஸுக்ஷ்மாயாஸ்து கதீஸ்திஸ்ர: ச்ருணு வருத்ரநிஷுதந

பொருள் – வாஸவா! இப்படியாக எனது தாரிகை நிலையுடைய மூன்று ஸ்தூலங்கள் குறித்துக் கூறப்பட்டன. வருத்ரன் என்னும் அஸுரனை அழித்தவனே! அடுத்து மூன்று ஸுக்ஷ்ம நிலைகள் குறித்துக் கூறக் கேட்பாயாக.

13. அகாலகலாநா ஸேயம் ஸுக்ஷ்மா து பரமேச்வரீ

வ்யாபிநம் பரமாத்மாநம் ச்ரயந்தீ வர்த்ததே த்ருவா

பொருள் – பரமேச்வரியின் ஸுக்ஷ்ம ரூபமானது எப்போதும் நிலையாக, வ்யாபிந் மற்றும் பரமாத்மா ஆகிய அக்ஷரங்களிலுள்ளன (அதாவது “ஹம்”). இந்த நிலையானது காலத்தால் கட்டுப்படாதது ஆகும்.

14. சுத்தோ வர்கஸ்ததாசுத்தோ த்விவிதம் ஸ்ருஜ்யம் உச்யதே

சுத்த இதரே ஸ்திதா ஸுதூலா சுத்தே ஸுக்ஷ்மா ப்ரதிதிஷ்டிதா

பொருள் – ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டும் அனைத்தும் சுத்தம் மற்றும் அசுத்தம் ஆகிய இரண்டு விதங்களில் உள்ளன. தாரிகையின் ஸ்தூல ரூபமானது அசுத்தத்தை உள்ளடக்கியும், ஸுக்ஷ்ம ரூபமானது சுத்தத்தை உள்ளடக்கியும் இருக்கிறது.

15. திஸ்ர: அப்யாஸாம் கதீ: ஸம்யக் ஸ்தூலாயா இவ லக்ஷ்யேத்

பரா யா மே தநு: சக்ர தஸ்யா ரூபம் நிசாமய

பொருள் – தாரிகையின் ஸ்தூல நிலைகள் போன்றே இந்த மூன்று ஸூக்ஷ்ம நிலைகளும் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன. அடுத்து தாரிகையின் உயர்ந்த ரூபம் குறித்துக் கேட்பாயாக.

16. ஸர்வ வ்யாப்திமதீ திவ்யா நிஷ்கலா ஸா நிரஞ்ஜநா

ஸா பரா மந்மயீ சக்தி: கதிதா விஷ்ணு ஸம்ஜ்ஞயா

பொருள் – அவள் எங்கும் நிறைந்தவளாகவும், திவ்யமாகவும், தோஷம் அற்றவளாகவும் உள்ளாள். இந்த உயர்ந்த சக்தியான அவள் என்னை ஆத்மாவாகக் கொண்டவளாக, விஷ்ணு என்று அழைக்கப்படுகிறாள் (அதாவது “ஈ”).

17. ஏஷா ஸா வைஷ்ணவீ ஸத்தா ஸ ஏஷா அஹந்தா ஹரேர்மதா

ஏஷா ஸாயோகிநாம் நிஷ்டா ஸ ஏஷா ஸாங்க்யாத்மநாம் கதி:

பொருள் – அவளே விஷ்ணுவின் இருப்பாக உள்ளாள். அவளே ஸ்ரீஹரியின் “நான்” என்னும் நிலையாக உள்ளாள். அனைத்து யோகிகளும் அவளையே த்யானிக்கிறார்கள். ஸாங்க்ய (ஞான) நிலையின் கதியாக அவளே உள்ளாள்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி – 50)

[ஸுமதி] அத்தகைய “தகுந்த சூழ்நிலையை உண்டாக்குதல்” என்பது என்னவென்று எனது செவிகளில் நான் கேட்கலாம் என்றால், அதனைத் தாங்கள் கூறவேண்டும்.

[ராஜா: விவேகன்] எந்தக் கபடமும் இல்லாமல் பேசுகின்ற ப்ரியமானவனே! அந்த உண்மையை நான் சுருக்கமாக உரைக்கக் கேட்பாயாக.

76. மதநமத்ஸர மாந மய: புமாந் பஹு பிசாச க்ருஹீத இவார்பக:

நிகம ஸித்த நரேந்த்ர நிர்ஷயா(ணாத்) நிபுணபத்திம் அப்யவபத்யதே

பொருள் – (விவேகன் கூறுதல்) பலவிதமான பிசாசுகளிடம் அகப்பட்ட குழந்தை போன்று, புருஷனானவன் விருப்பு, கோபம், கர்வம் போன்றவற்றின் பிடியில் சிக்கியுள்ளான். வேதம் என்னும் உயர்ந்த இடத்தின் மூலம் அனைவராலும் அறியப்படுபவனும், அனைத்து ஜீவாத்மாக்களுடைய ஈசுவரனும் ஆகிய வைத்யனால் புருஷன் நோக்கப்படும்போது, நேர்வழிக்குத் திரும்புகிறான்.

77. அநக தேசிக த்ருஷ்டி ஸுதாப்லவே விதிவசாத் உபஸேதுஷி தேஹிந:

விமல போதமுகா விவிதா குணா: பரிணமந்த்யபவர்க தசாங்குரா:

பொருள் – அதன் பின்னர், அந்தப் புருஷன், எந்தவிதமான தோஷங்களும் அற்ற ஒரு சான்றோனுடைய கடாசுஷம் என்னும் அமிர்தத்தில், விதிவசத்தால்

மூழ்குகிறான். அப்போது மோசடிம் என்பதற்கான முளைகளாகிய ஞானம் முதலான குணங்கள், அவனுக்கு உண்டாகத் தொடங்குகின்றன.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 61)

வ்யாக்யானம் - (தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்க்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய்) “தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்க்ய புருஷார்த்த உதாஹ்ருத:” என்று புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிறே இருப்பது. தர்மமாவது இஷ்டாபூர்த்தங்கள்; இஷ்டமாவது யாகாதி; பூர்த்தமாவது வாதாடி; அர்த்தமாவது ஸுவர்ண ரஜதாதிகள்; காமமாவது ஐஹிக பாரலௌகிக போக்ய பதார்த்தாநுபவ ஸுகம்; மோக்ஷமாவது ஆத்மாநுபவ பகவதநுபவங்கள். இவற்றில், தர்மம், ஸாதநதயா புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; அர்த்தம், ஸாதநதயாவும், ஸ்வயமாயும் புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; காமமோக்ஷங்களிரண்டும், ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும். ஏவம்விதமான சதுர்வித பலங்களையும் அதிகாராநுகுணமாகக் கொடுக்குமவனா யென்கை. இத்தால், ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயனான இவனுடைய ஸகல பலப்ரதத்வத்தையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று. “தேவேந்த்ரஸ் த்ரிபுவநமர்த்தமேகபிங்கஸ் ஸர்வர்த்திம் த்ரிபுவநபாஞ்ச கார்த்தவீர்ய:, வைதேஹ: பரமபதம் ப்ரஸாத்ய விஷ்ணும் ஸம்ப்ராப்தஸ் ஸகலபல ப்ரோடிஹி விஷ்ணு:” என்னக்கடவதிறே.

விளக்கம் - (தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்க்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய்) - மஹாபாரதம் மோக்ஷபர்வம் - தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்க்ய புருஷார்த்த உதாஹ்ருத: - தர்மம், பொருள், இன்பம் மற்றும் மோக்ஷம் எனபதாக உள்ள புருஷார்த்தங்கள் - என்பதற்கு ஏற்ப, புருஷார்த்தங்கள் நான்குவிதமாக உள்ளன. தர்மம் என்றால் இஷ்டாபூர்த்தங்கள் ஆகும்; இஷ்டம் என்பது யாகம் போன்றவை, பூர்த்தம் என்பது குளங்கள் வெட்டுதல் போன்றவை ஆகும்; அர்த்தம் என்றால் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி

போன்றவை; காமம் என்பது இந்த லோகத்திலும் அந்த லோகத்திலும் உள்ள இன்பம் தரும் பொருள்களை அனுபவிக்கும்போது ஏற்படும் சுக அனுபவம்; மோசடிம் என்றால் ஆத்ம அனுபவம் மற்றும் பகவத் அனுபவம் ஆகும். இவற்றில் தர்மம் என்பது ஒரு வஸ்துவைப் பெறுவதற்கான சாதனமாக உள்ளதால் புருஷார்த்தமாக இருக்கிறது. அர்த்தம் என்பது ஒரு வஸ்துவைப் பெறுவதற்கான சாதனமாக உள்ளதாலும், தானாகவே பயன் அளிப்பதாலும் புருஷார்த்தமாக இருக்கிறது. காமம் மற்றும் மோசடிம் ஆகிய இரண்டும், தங்களுக்குத் தாங்களே புருஷார்த்தங்களாக உள்ளன. இப்படிப்பட்ட நான்குவிதமான பலன்களையும், அவரவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்ப அளிப்பவன் அவனே ஆகிறான். இதன் மூலம், அனைத்தும் அண்டக்கூடியபடி உள்ள அவனுடைய, “அனைத்து பலன்களையும் அளிக்கவல்ல தன்மை” என்பதை அருளிச்செய்தார். மாங்கல்ய ஸ்தவத்தில் - தேவேந்த்ரஸ் த்ரிபுவநமர்த்தமேகபிங்கல் ஸர்வர்த்திம் த்ரிபுவநபாஞ்சுகார்த்தவீர்ய:, வைதேஹ: பரமபதம் ப்ரஸாத்ய விஷ்ணும் ஸம்ப்ராப்தஸ் ஸகலபலப்ரோடிஹி விஷ்ணு - தேவேந்த்ரன் மூன்று புவநங்களையும், கார்த்தவீர்யன் மூன்று லோகங்களில் உள்ள அனைத்தையும், வைதேஹ அரசன் பரமபதத்தையும் அடைந்தனர்; இப்படியாக இவர்கள் விஷ்ணுவை அடைந்தனர்; அனைத்தையும் அளிக்கவல்லவன் அவனே என்பதால் ஆகும் - என்பது காண்க.

வ்யாக்யானம் - (விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனாய்) அதாவது, “விக்ரஹந்தான், ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்த அபிமதமாய்” என்று தொடங்கி, மேலருளிச் செய்கிற வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹத்தோடே கூடியிருக்குமவனாயென்கை. “நீலதோயத மத்யஸ்த்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா” இத்யாதியிலே, விக்ரஹ வைலக்ஷண்யம் ச்ருதி ப்ரஸித்தம். “ஸ்வாபிமதாநுரூபைகரூபாசிந்த்ய திவ்யாப்துத நித்ய நிரவத்ய நிரதிசயெளஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யநந்த குண நிதி திவ்யரூப!” என்று திவ்ய மங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்தாரிதே எம்பெருமானார். இத்தால, கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூப குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாய், ஜகத்காரணத்வத்துக்கும் ஸர்வஸமாச்ரயணீயத்வத்துக்கும், ஸர்வ பலப்ரதத்வத்துக்கும் ஏகாத்தமான திவ்ய விக்ரஹ யோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

விளக்கம் – (விலகடிண வி஑்ரஹ யு஑்தனாய்) – சூர்ணை (181) – வி஑்ரஹந்தான், ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்த அபிமதமாய் - என்பது தொடங்கி இவர் அருளிச்செய்ய உள்ள மிகுந்த சிறப்புடன் கூடிய திருமேனியைக் கொண்டவன் என்று கருத்து. தைத். (2-11) - நீலதோயத மத்யஸ்த்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா - கருமையான மேகத்தின் நடுவில் உள்ள மின்னல் போன்ற ஒளியுடன் கூடியது – என்பதற்கு ஏற்ப இவனுடைய திருமேனியின் மிகுந்த சிறப்பானது ச்ருதியில் வெளிப்படுகிறது. இவனுடைய திருமேனியின் மிகுந்த சிறப்பை கத்யத்தில், “ஸ்வ அபிமத அநுருபைகரூப அசிந்த்ய திவ்ய அத்துத நித்ய நிரவத்ய நிரதிசய ஒளஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதி அநந்த குண நிதி திவ்யரூப - தனக்கு விருப்பமாகவும், தனது அனுபவத்திற்கு ஏற்றதாகவும், சிந்தனைக்கு எட்டாதபடியும், திவ்யமானதும், வியக்க வைப்பதும், எப்போதும் உள்ளதும், தோஷம் அற்றதும், எல்லையற்ற ஒளி பொருந்தியதும், அழகாகவும், நறுமணம் கொண்டதும், மென்மையானதும், லாவண்யம் கொண்டதும், இளமையுடன் கூடியதும், இப்படியாக எண்ணற்ற குணங்களின் புதையலாக உள்ள திவ்யமான ரூபம்” என்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தார். இதன் மூலமாக, இதுவரை கூறப்பட்ட ஸ்வரூப குணங்களை வெளிப்படுத்துவதும், இந்த ஜகத்திற்குக் காரணமாக உள்ளதும், அனைத்தும் அண்டுவதற்கு ஏற்றபடியாக உள்ளதும், அனைத்து பலன்களையும் அளிக்கவல்ல தன்மை கொண்டதும் ஆகிய ஒரே வஸ்துவாகிய திவ்யமங்கள திருமேனியுடன் அவனுக்கு உள்ள சேர்க்கை கூறப்பட்டது.

வ்யாக்யானம் - (லக்ஷ்மீ பூமி நீளா நாயகனாயிருக்கும்) அதாவது, “உனக்கேற்கும்” எனனும்படியான வைலகடிண்யத்தையுடையளாய், சேதநர்க்கு புருஷகாரபூதையாயும், ப்ராப்யையாயுமிருக்கும் ப்ரதான மஹிஷியான பெரியபிராட்டியார்க்கும், அவளோடொக்கச் சொல்லலாம்படியிருக்கும் பூமி நீளைகளான மற்றையிரண்டு பிராட்டிமார்க்கும் அநுரூப நாயகனாயிருக்குமென்கை. “ஹ்ரீச்ச தே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்யௌ” என்று லக்ஷ்மீ பூமிகளிருவரையும் வேதபுருஷன் சொன்னவிது, நீளைக்கும் உபலகடிணம். “வைகுண்டேது பரேலோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்தந:”, உபாப்யாம் பூமி

நீளாப்யாம் ஸேவித: பரமேச்வர:” என்னக்கடவதிநே. “ஸ்வாபிமத நித்ய நிரவத்யாநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவைச்வர்ய சீலாத்யநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகண ஸ்ரீவல்லப! ஏவம்பூத பூமி நீளா நாயக!” என்றிநே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது. இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன விக்ரஹ வைலக்ஷண்யம், காட்டிலெரித்த நிலாவாகாதபடி அநுபவிக்கக் கடவரான பிராட்டிமாரோட்டைச் சேர்த்தியை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

விளக்கம் - (லக்ஷ்மீ பூமி நீளா நாயகனாயிருக்கும்) - அதாவது திருவாய்மொழி (10-10-6) – உனக்கு ஏற்கும் - என்பதற்கு ஏற்ப மிகுந்த சிறப்பைக் கொண்டவளாகவும், சேதநர்களுக்காக எம்பெருமானிடம் சிபாரிசு செய்பவளாகவும், அடையப்பட வேண்டியவளாக உள்ளவளும், முதன்மையான பிராட்டியாக இருப்பவளும் ஆகிய பெரியபிராட்டியாருக்கும்; அவளுடன் சேர்த்துக் கூறலாம்படியாக உள்ள பூமாதேவி மற்றும் நீளாதேவி என்பவர்களாகிய மற்ற இரண்டும் பிராட்டிமார்களுக்கும் ஏற்றவனாக அவன் உள்ளான். யஜுஷு - ஹ்ரீச்ச தே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்யௌ - உனக்கு பூமியும் திருமகளும் பத்னிகள் – என்று கூறப்பட்ட வேதவாக்கியமானது, மஹாலக்ஷ்மி மற்றும் பூமாதேவி ஆகிய இவருடன் நீளாதேவியையும் சேர்த்தே கூறப்பட்டதாகிறது. வைகுண்டேது பரேலோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்தந:, உபாப்யாம் பூமி நீளாப்யாம் ஸேவித: பரமேச்வர: – ஸ்ரீவைகுண்டம் என்ற உயர்ந்த இடத்தில் மஹாலக்ஷ்மியுடன் கூடியவனாக உள்ளான்; இங்கு பூமாதேவி மற்றும் நீளாதேவியுடன் சேர்ந்தபடி உள்ள அந்த பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகிறான் - என்பது காண்க. கத்யத்தில், “ஸ்வ அபிமத நித்ய நிரவத்ய அநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவ ஐச்வர்ய சீலாதி அநவதிக அதிசய அஸங்க்யேய கல்யாண குண கண ஸ்ரீவல்லப! ஏவம்பூத பூமி நீளா நாயக! - உனக்கு ஏற்றபடியான ஸ்வரூபம், நித்யமாக உள்ள நிலை, தோஷம் ஏதும் இல்லாத நிலை, உனக்கு ஏற்ற ரூபம், குணம், செல்வம், ஐச்வர்யம், சீலம் போன்றதான எண்ணற்ற எல்லையற்ற கல்யாணகுணங்களைக் கொண்ட மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகனே! இப்படியாக உள்ள பூமாதேவி மற்றும் நீளாதேவியின் நாயகனே”, என்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தார். இதன் மூலம் இதுவரை கூறப்பட்ட திவ்யமங்கள திருமேனியின் மிகுந்த சிறப்பானது காட்டில்

வீசுகின்ற நிலவின் ஒளி போன்று வீணாகப் போகாமல், சேர்ந்து நின்று அனுபவிக்கத்தக்கபடி உள்ள பிராட்டிகளின் சேர்த்தியைக் கூறினார் என்றாயிற்று.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 328)

4-10-7 ஓடியோடிப் பல பிறப்பும் பிறந்து மற்றோர் தெய்வம்
பாடியாடிப் பணிந்து பல்படிகால் வழியேறிக் கண்டீர்
கூடி வானவரேத்த நின்ற திருக்குருகூரதனுள்
ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக்கு அடிமை புகுவதுவே

பொருள் - உரைக்க இயலாதபடி உள்ள ஒரு தேவதையைக் குறித்து ப்ரீதி அடைந்து, பாடுவதும் ஆடுவதுமாக வணங்கி, பலவிதங்களிலும் ஸார்வேச்வரனை நீங்கள் அண்டும்படியாகக் கூறும் சாஸ்த்ர வழிகளால், (அவனை அண்டாமல்) அந்தந்த தேவதைகளைப் பற்றி நின்று, அதன் விளைவாகப் பலவிதமான பிறப்புகளை அடைந்து, அதன் பலன்களை நீங்கள் கண்டீர்கள். இவ்விதம் ஆன பின்னர், நீங்கள் அண்டி நிற்கும் தேவதைகள் அனைவரும், தங்களுடைய வாழ்விற்காகக் கூடி நின்று துதிக்கும்படியாக, ஆழ்வார்திருநகரியில் நிற்பவனும், பகவத் அனுபவத்தின் ப்ரீதி காரணமாக ஆடியபடி உள்ள கருடனைத் தனது திருக்கொடியாகக் கொண்டவனும், அனைத்திற்கும் காரணமானவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுக்கு அடிமையாக வந்து புகுவீர்களாக.

அவதாரிகை – “அது செய்கிறோம். இதர தேவதைகளுக்கும் சில உத்கர்ஷமுண்டு என்று நெடுநாள் அவற்றுக்குப் பச்சையிட்டுப் போந்தோம்; அப்பச்சை வெறுமனாகாமே இன்னம் சிலநாள் அவை பலிக்கும்படி கண்டு பிள்ளை பகவத்

ஸமாச்ரயணம் பண்ணுகிறோம்” என்ன; “அவையும் எல்லாம் செய்து கண்டுகோளிறே; இனி அமையும் காணுங்கோள்” என்கிறார்.

விளக்கம் – இதனை கேட்ட அவர்கள் ஆழ்வாரிடம், “நீங்கள் கூறியபடியே செய்கிறோம். மற்ற தேவதைகளுக்கு உயர்வு உள்ளது என்று எண்ணியபடி நீண்ட நாட்கள் அவர்களுக்கே நாங்கள் அடிமைகளாக நின்று வந்துள்ளோம். அத்தகைய அடிமைத்தனமானது வீணாகப் போகாதபடியாக, இனியும் சில நாட்களில் அவை பலன்களை அளிக்கும்வரை இருந்த பின்னர், பகவானை அண்டுகிறோம்”, என்றனர். இதற்கு ஆழ்வார், “அவற்றையும் நீங்கள் செய்தீர்கள் அல்லவோ? இனியும் அதே போன்ற பயன்கள் மட்டுமே அமைவதை நீங்கள் காண்பீர்கள்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (ஓடியோடி இத்யாதி) “கதா கதம் காமகாமா லபந்தே” என்கிறபடியே, போவது, ஜந்மங்களோடே வருவதாய்த் திரிந்ததித்தனையிறே. (பல பிறப்பும் பிறந்து) ஆத்மா நித்யன்; அசித்தும் அப்படியே; அசித் ஸம்ஸர்க்கமும் நித்யமாய், கர்ம ப்ரவாஹத்தாலே ஜந்மபரம்பரையும் உருவப்போருகிறது; நீங்கள் முன்னும் பின்னும் அறியாமலிறே “இது ஒரு ஜந்மமேயுண்டாயிற்று” என்று இருக்கிறது. (மற்று ஓர் இத்யாதி) இப்படி அநாதியாய்ப் போருகிற ஜந்ம பரம்பரைகளில் ஒரு ஜந்மமொழியாமல் தேவதா ஸமாச்ரயணம் பண்ணிப் போந்திகோள். அது செய்கிறவிடத்தில் த்ரிகரணங்களாலும் செய்தும், ஆச்ரயணத்தில் குறையால் பலியாதிருந்ததன்று; அது குறையில்லை. ப்ரீதி ப்ரேரிதராய்ச் சொல்லி, அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே விக்ருதராய் “மாம் நமஸ்குரு” என்று பகவத் விஷயத்தில் அவகாஹிக்குமளவும் உட்புகுந்து.

விளக்கம் - (ஓடியோடி இத்யாதி) – “ஓடி ஓடி” என்னும் அடுக்குத்தொடருக்கான கருத்தை ஒரு ப்ரமாணத்துடன் விளக்குகிறார். கீதை (9-21) - கதா கதம் காமகாமா லபந்தே - பற்றுள்ளவர்கள் மீண்டும் வருவதும் செல்வதுமாக உள்ளனர் – என்பதற்கு ஏற்ப, “இங்கிருந்து செல்லுதல், மீண்டும் அடுத்த பிறவிகள் எடுத்து வருதல்” என்பதாகவே திரிந்தபடி உள்ளனர். “ஓடி ஓடி” என்றால் “திரிந்து திரிந்து” என்று பொருள். (பல பிறப்பும் பிறந்து) - ஆத்மா நித்யமானது; அசித்தும்

அவ்விதமே ஆகிறது; அசித் பொருள்களுடனான சேர்க்கையும் நித்யமாகவே உள்ளது; கர்மங்களுடைய ப்ரவாஹம் காரணமாக “பிறவிகளுடைய தொடர்ச்சி” என்பது நீண்டியபடியே உள்ளது. நீங்கள் முன்பும் பின்பும் அறியாத காரணத்தால், “இந்த ஒரு பிறவி மட்டுமே நமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது” என்று எண்ணுகிறீர்கள். (மற்று ஓர் இத்யாதி) - இவ்விதம் எல்லையற்ற காலமாகத் தொடர்ந்தபடி உள்ள பிறவிகளுடைய தொடர்ச்சியில், ஒரு பிறவி கூட விடாமல், மற்ற தேவதைகளை அண்டி நிற்கிறீர்கள். அதனைச் செய்யும்போது “பாடி ஆடி பணிந்து” என்பதாக “மனம், வாக்கு மற்றும் சரீரம்” என்ற மூன்றாலும் செய்தபடி. நீங்கள் அந்தத் தேவதைகளை அண்டி நிற்கும் நிலையில் உள்ள குறையால் உங்களுடைய வேண்டுகோள் பலிக்காமல் இருந்ததில்லை. வேறு ஒரு தெய்வத்தை அடைந்து, மிகுந்த ப்ரீதி காரணமாகத் தூண்டப்பட்டவர்களாக உரைத்து, அந்த நிலையில் நின்றுவிடாமல் வேறுபட்டவர்களாக, கீதை (9-34) – மாம் நமஸ்குரு – என்னையே வணங்குவாயாக – என்பதற்கு ஏற்ப பகவத் விஷயத்தில் மூழ்கும் அளவிற்கு உட்புகுவது போன்று புகுந்து.

வ்யாக்யானம் - (பல்படிகால்) ஒருபடியாச்ரயித்து விட்டிகோளோ? அநேகம் ப்ரகாரங்களாம் ஆச்ரயித்து. (வழியேறிக் கண்டீர்) அத்தேவதைகளை ஆச்ரயிக்கச் சொன்ன சாஸ்த்ர மர்யாதை தப்பாமல் ஆச்ரயித்து அதன் பலமும் கண்டிகோளன்றோ? “பல்படிகால் வழியேறிக் கண்டீர்” என்கைக்கு, “இவர்கள் ஒரு ஜந்மத்திலும் பகவத் ஸமாச்ரயணம் பண்ணிற்றிலர்கள்” என்று அறிந்தபடி எங்ஙனே இவர்? என்னில்; இப்போது தாம் இவ்வர்த்தம் உபதேசிக்க வேண்டும்படி இவர்களிருக்கக் காண்கையாலே, “இதுக்கு முன்பு பகவத் ஸமாச்ரயணம் பண்ணிற்றிலர்கள்” என்று அறியத் தட்டில்லையிறே; “மோக்ஷமிச்சேஜ் ஜநார்த்தநாத்” என்கிறபடியே, பகவத் ஸமாச்ரயணம் பண்ணினார்களாகில் முக்தராவர்களிறே. இதர தேவதா ஸமாச்ரயணம் பண்ணுகையாலே இவ்வளவும்வர ஸம்ஸரித்துப் போந்திகோள். “ப்ரஹ்மாணம் விதிகண்டஞ்ச” இத்யாதி, “ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே”. “மோக்ஷ பலம் ஸித்திக்கவேணும்” என்றிருக்கிறவர்கள், சக்ஷத்ர தேவதைகளைப் பின்செல்லார்களிறே; அதுக்கு அடி, அவை தரவல்லது அநித்ய பலங்களாகையாலே; “ஸ்கந்த ருத்ர மஹேந்த்ராத்யா: ப்ரதிஷித்தாஸ்து பூஜநே” என்றதிறே.

விளக்கம் - (பல்படிகால்) - அந்தத் தேவதைகளை அண்டி நின்று, ஒரு நிலையில் விட்டீர்களோ? அல்ல; பலவிதங்களிலும் அண்டி நின்று. அதாவது தர்ப்பணம், ஜபம், ஹோமம், அந்தணர்களுக்கு உணவு என்பதாகப் பலவற்றையும் அந்தத் தேவதைகளுக்காகச் செய்து. (வழியேறிக் கண்டீர்) - அந்தத் தேவதைகளை எவ்விதம் அண்டவேண்டும் என்று கூறும் சாஸ்திரங்களுக்கான மதிப்பு குலையாதபடி அவர்களை அண்டி நின்று, அவற்றின் பலன்களையும் அடைந்தீர்கள் அல்லவோ? ஆனால், “பல்படிகால் வழியேறிக் கண்டீர்” என்பதற்கு, “இவர்கள் எந்த ஒரு பிறவியிலும் பகவானை அண்டவில்லை” என்பதை இவர் எப்படி அறிந்தார் என்று கேட்கலாம். இதற்கு விடை அளிக்கிறார். இப்போது இந்தக் கருத்துக்களை ஆழ்வார் அருளிச்செய்து, அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும்படியான நிலையில் இவர்கள் உள்ளதைக் காண்பதால், இதற்கு முன்பாக இவர்கள் பகவானை அண்டவில்லை என்று அறிவதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை. ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் - மோக்ஷம் இச்சேத் ஜநார்த்தநாத் - மோக்ஷத்தை விரும்புபவர்கள் ஜநார்த்தனனை அடைவார்கள் - என்பதற்கு ஏற்ப, பகவானை அண்டியிருந்தால் இவர்கள் முக்தர்களாக ஆகியிருப்பர். மற்ற தேவதைகளாக அண்டி நின்றதால், இதுவரை ஸம்ஸாரத்தில் உழன்றபடியே உள்ளனர். மற்ற தேவதைகளை அண்டி நிற்பது என்பது ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாகிறது என்பதற்கு ப்ரமாணம் கான்பிக்கிறார்; மஹாபாரதம் மோக்ஷபர்வம் (169-35) - ப்ரஹ்மாணம் விதிகண்டஞ்ச - மற்ற தேவதைகள் மூலம் கிட்டும் பலன்கள் அற்பமானவை ஆகும் - என்பது போன்று கூறப்பட்டன. ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே - மோக்ஷத்தை விருப்புபவர்கள் மற்ற தேவதைகளை வணங்கமாட்டார்கள் - என்பதும் காண்க. “மோக்ஷ பலன் வேண்டும்” என்று எண்ணுபவர்கள் தாழ்ந்த மற்ற தேவதைகளை நாடமாட்டார்கள் அல்லவோ? இதன் காரணம், அந்தத் தேவதைகள் நித்யமற்ற பலன்களை மட்டுமே அளிக்கவல்லவை ஆகும். இதற்கான ப்ரமாணம், “ஸ்கந்த ருத்ர மஹேந்த்ராத்யா: ப்ரதிஷித்தாஸ்து பூஜநே - முருகன், ருத்ரன், இந்தரன் போன்றவர்கள் ஆராதிக்கும் விஷயத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டவர்கள்”, என்பதாகும்.

வ்யாக்யானம் - “த்வயாபி ப்ராப்தம்” இத்யாதி. ஒருவன் பகவத் ஸமாச்ரயணம் பண்ணா நிற்கச்செய்தே, “இவன் ஸமாதி நின்ற நிலை அறியவேணும்” என்று பார்த்து, ஸர்வேச்வரன் இந்த்ர வேஷ பரிக்ரஹம் பண்ணி ஐராவதத்திலே ஏறி வந்து முன்னே நின்று, “உனக்கு வேண்டுவதென்?” என்ன; “ஒரு புழுவும் தானுமாய் வந்து நிற்கிறவன் ஆர்?” என்றான்; ஸர்வேச்வரன் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு வந்தான் என்னுமிடம் அறியானிறே; கொண்டு வந்த வேஷம் இதுவாகையாலே; அவனைப் பார்த்து, “நீ யாவனொருவனை ஆச்ரயித்து இந்த ஐச்வர்யமடையப் பெற்றாய், அப்படிப்பட்டவனைக் காண் நான் ஆச்ரயிக்கிறது; இப்படி வழி போவார்க்கெல்லாம் பச்சையிட்டுத் திரியுமவனல்லேன்காண்; இப்போது முகங்காட்டாதே போகவல்லையே பிரானே! உன்னைக் கும்பிடுகிறேன்” என்றானிறே.

விளக்கம் - மோக்ஷத்தில் விருப்பம் உள்ளவர்கள் மற்ற தேவதை வணங்கமாட்டனர் என்பதற்கு ப்ரமாணம் கூறுகிறார்; ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (2-14) - த்வயாபி ப்ராப்தம் – இந்த்ரனே! நீ இந்த ஐச்வர்யத்தை யார் மூலம் பெற்றாயோ – என்பது காண்க. அம்பரீஷன் பகவானை த்யானம் செய்தபடி இருந்தான். “இவன் நம்மைக் குறித்து ஆழமாக நிற்கும் நிலையை அறியவேண்டும்” என்று எண்ணியபடி ஸர்வேச்வரன் இந்த்ரனாக வேடம் பூண்டு ஐராவதத்தில் ஏறி அங்கு வந்தான். அம்பரீஷனிடம், “உனக்கு என்ன வேண்டும்?” என்றான். அப்போது அம்பரீஷன் அவனிடம், “ஒரு புழுவும் (அதாவது யானை) தானுமாக வந்து நிற்பவன் யார்?”, என்றான். அதாவது ஸர்வேச்வரன் கருடனை இவ்விதமாக ஐராவதமாக மேற்கொண்டு வந்து நின்றதை, ஸர்வேச்வரன் புனைந்த வேடம் காரணமாக இந்த்ரன் அறியவில்லை. வந்து நின்ற ஸர்வேச்வரனிடம் அம்பரீஷன், “நீ யார் ஒருவனை அடைந்து நின்று இப்படிப்பட்ட ஐச்வர்யத்தை பெற்றாயோ, அப்படிப்பட்டவனை அல்லவோ நானும் பற்ற விரும்புகிறேன்? இவ்விதம் வழியில் செல்பவர்களிடம் யாசித்து நிற்பவன் நான் அல்லன். இங்கு நின்று உனது முகத்தைக் காண்பிக்க வேண்டாம். உன்னை வணங்கிக் கேட்கிறேன்”, என்றான்.

வ்யாக்யானம் – பகவத் ஸமாச்ரயணம் பண்ணி ஜ்ஞாநாதிகராயிருப்பாரொருவர் இருந்து தம்முடைய வஸ்த்ரத்தைப் புரையா நின்றாராய், அவ்வளவிலே தேவனும்

தேவியுமாகப் போகாநிற்க அநாதரித்திருந்தாராய், தேவியானவள், “நீர் ஸர்வாதிகராயிருக்க, உம்மைக் கண்டவிடத்தில் இவன் அநாதரித்து காலை நீட்டிக்கொண்டிருந்தானே” என்ன; “அவன் பகவத் பக்தன் போலே காண்” என்ன; “அதுதான் இருக்கிறபடி அறிவோம்” என்று இருவரும் இவர் பக்கலிலே வந்து, “நீ என்? தேவர்களை மநுஷ்யர்கள் கண்டால் அநுவர்த்தித்து, வேண்டும் வரங்களும் வேண்டிக் கொள்ளக்கடவர்களாயிருப்பீர்கள்; நீ நம்மைக் கண்டவிடத்தில் நீட்டின காலை மடக்குதல், சில உபசாரங்களைப் பண்ணுதல், சிலவற்றை வேண்டிக் கொள்ளுதல் செய்யாதேயிருந்தாய்” என்ன; “அழகிது! அவையெல்லாம் செய்யக் கடவேன், மோசடித் தரலாமோ?” என்ன; “அது நம்மாலே செய்யலாமதன்று; பகவத் ஸமாச்சரணம் பண்ணி அவன் ப்ரஸாதத்தாலே பெறவேணும்” என்ன; “ஆகில், இன்று சாவாரை நாளைச் சாவப் பண்ணலாமோ?” என்ன; “அதுவும் கர்மாநுகுணமாயிறேயிருப்பது; நம்மால் செய்யப்போகாது” என்ன; “ஆகில், நீ செய்யுமது, இவ்வூசி போன வழியே நூலும் போம்படி அநுக்ரஹித்து நடக்குமித்தனை” என்ன; தேவனும் கோபத்தாலே நெற்றியிற் கண்ணைக் காட்ட, இவரும் காலிலே அநேகங் கண்ணை உண்டாக்கிக் காட்டினார்.

விளக்கம் - பகவானிடம் சரணம் புகுந்து, அதன் விளைவாக மிகுந்த ஞானம் பெற்ற திருமழிசையாழ்வார் தனது உடையை தைத்தபடி அமர்ந்திருந்தார். அப்போது அந்த வழியே ருத்ரனும், பார்வதியும் சென்றபோது, அவர்களைக் கண்டும் காணாமல் இருந்தார். இதனை கண்ட பார்வதி சிவனிடம், “நீவிர் அனைவரையும் நியமிப்பவராக உள்ளீர்கள். ஆனால், உம்மைக் கண்டபோதிலும், இவன் தனது கால்களை நீட்டியபடி அலட்சியமாக அமர்ந்துள்ளானே”, என்றாள். இதற்குச் சிவன், “இவன் ஸர்வேச்வரனுடைய பக்தன் போலும்”, என்றான். இதற்குப் பார்வதி, “அந்த நிலை எவ்விதம் உள்ளது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்வோம்”, என்று கூறியபடி, அவர்கள் இருவரும் ஆழ்வார் அருகில் வந்தனர். ஆழ்வாரிடம் அவர்கள், “நீவிர் என்ன இவ்விதமாக உள்ளீர்? தேவர்களை மனிதர்கள் கண்டால், அவர்களை அண்டி நின்று தாங்கள் விரும்பும் வரங்களை வேண்டிக் கொள்வர். ஆனால் நீவிர் நம்மைக் கண்ட பின்னரும், நீட்டிய உமது கால்களை மடக்காமல், எங்களுக்குச் சில உபசாரங்களை செய்யாமல், உமக்கு வேண்டியதை வேண்டாமல் உள்ளது ஏன்?”, என்றனர். இதற்கு ஆழ்வார், “நல்ல அழகு! அவற்றை நான்

செய்கிறேன். உம்மால் எனக்கு மோசடும் தர இயலுமா?”, என்றார். இதனைக் கேட்ட அவர்கள், “அது நம்மால் இயலாது. பகவானை அண்டி நின்று அவன் க்ருபை மூலம் மட்டுமே அதனை அடைய இயலும்”, என்றனர். இதற்கு ஆழ்வார், “சரி, போகட்டும். இன்று மரணம் அடைய உள்ள ஒருவரை நாளை மரணம் அடையும்படிச் செய்ய இயலுமோ?”, என்றார். இதற்கு அவர்கள், “அது நம்மால் இயலாது”, என்றார். இதனைக் கேட்ட ஆழ்வார் (கிண்டலாக), “அப்படியானால், உம்மால் செய்யக்கூடியது என்றால், இந்த ஊசியின் பின்னே நூலும் செல்லும்படியாகச் செய்வீராக”, என்றார். இதனைக் கேட்ட ருத்ரன் கோபம் கொண்டு, தனது நெற்றியில் உள்ள கண்களைக் காண்பிக்க, ஆழ்வாரும் தனது கால்களில் பல கண்களை உண்டாக்கிக் காண்பித்தார்.

வ்யாக்யானம் - (கூடி இத்யாதி) நீங்கள் ஆச்ரயிக்கிற தேவதைகள் இவ்வளவும் உங்களைக் கும்பீடு கொண்டு, இத்தனைபோதுபோய், அங்கே ஆச்ரயியா நிற்பார்கள். அவர்கள் செய்கிறவற்றைக் கண்டாகிலும் நீங்களும் அவனை ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோள்; தலையறுப்பாரும் அறுப்புண்பாருமாய், க்ராமணிகளைப்போலே ஒருவரையொருவர் வேரோடே அலம்பிப் போகட வேண்டும்படியான விரோதம் செல்லா நிற்கச்செய்தேயும், ஆபத்து எல்லார்க்குமொத்திருக்கையாலே, எல்லாரும் ஒரு மிடறாய் ஆச்ரயிப்பார்கள். பரஸ்பர விரோதமுங் கிடக்கச்செய்தே “ஊராகக் கூடி வந்தது” என்பார்களிறே.

விளக்கம் - (கூடி இத்யாதி) - உங்களால் அடையப்படும் தேவதைகள் அனைவரும், இங்கு உங்களிடம் “வணக்கம்” போன்றவற்றை அடைந்துவிட்டு, அடுத்து அவ்விடம் சென்று வணங்கி நிற்பார்கள். அவர்கள் செய்வதைப் பார்த்த பின்னராவது நீங்கள் அவனை அண்டி நிற்க முயல்வீராக. தலையை அறுத்த ருத்ரனும் தலை அறுக்கப்பட்ட நான்முகனும், கிராமத்தில் உள்ள தலைவர்கள் போன்று, ஒருவரை ஒருவர் வேருடன் அழிக்கவேண்டும் என்பதாக விரோதம் கொண்டு நின்றாலும், ஓர் ஆபத்து என்பது அனைவருக்கும் பொதுவாக வந்தால், அனைவரும் ஒன்றாகத் திரண்டு, அவனையே அண்டுவார்கள். ஒருவருக்கொருவர் விரோதம் இருந்தாலும், “ஊராகக் கூடி வந்தனர்” என்பர்.

வ்யாக்யானம் - (ஆடு புட்கொடி) வெற்றிப்புட்கொடி. ஆடு - வெற்றி. வெற்றிப்புள்ளைக் கொடியாகவுடையவன். “ஸர்வேச்வர வாஹநம்” என்கிற ஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே மதித்து ஆடாநின்ற புள் என்றுமாம். ஆச்ரித விரோதி நிரஸநத்துக்கு ஸர்வேச்வரனுக்குச் செய்ய வேண்டுவதில்லை, திருவடி திருத்தோளிலே சலியாமல் இருக்குமத்தனையே வேண்டுவது. “கருடத்வஜன், கருடவாஹநன்” என்று சொல்லப்படுமவனாயிற்று மோக்ஷ ப்ரதனாவான். (ஆதிமூர்த்திக்கு) “காரணந்து த்யேய:” என்கிறபடியே ஜகத்காரண வஸ்துவேயிறே உபாஸ்யமாவது. மோக்ஷ ப்ரதனுமாய், ஸர்வநியந்தாவுமான ஸர்வேச்வரனுக்கு. (அடிமை புகுவதுவே) அடிமை புகுமதுவே கர்த்தவ்யம். உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவ தொன்றில்லை; அவனுடைமையை அவனுக்காக இசைய அமையும். அவன் இத்தை “என்னுடைமை” என்றிருக்க, நீங்களும் “என்னுடைமை” என்றிராதே, “அவனது” என்று இசைய அமையும். அடிமை புகுவது என்கிற இடம் விதியாய், கண்டிரென்கிற இடம் அதுவும் செய்து பார்த்திகோளிறே; இனி இவன் திருவடிகளிலே அடிமை புகப் பாருங்கோ ளென்கிறார்.

விளக்கம் - (ஆடு புட்கொடி) - வெற்றியைக் கொண்டதான கருடக்கொடி. ஆடு என்றால் வெற்றி. வெற்றி கொண்ட பறவையைத் தனது கொடியாகக் கொண்டவன். “ஸர்வேச்வரனுடைய வாகனம்” என்றுள்ள சந்தோஷ மிகுதியால் மதித்து ஆடியபடி உள்ள கருடன். தனது அடியார்களுடைய விரோதியை அழிப்பதற்கு ஸர்வேச்வரன் ஏதும் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை; கருடனுடைய திருத்தோள்களில் சலியாமல் அமர்வது மட்டுமே செய்தால் போதுமானதாகும். “கருடனைக் கொடியாகக் கொண்டவன், கருடனை வாகனமாகக் கொண்டவன்” என்பவனே மோக்ஷம் அளிக்கவல்லவன் ஆகிறான். (ஆதி மூர்த்திக்கு) - “காரணம் து த்யேய: - காரணப்பொருளே த்யானிக்கப் படத்தக்கது” என்பது காண்க; இதற்கு ஏற்ப, ஜகத்திற்குக் காரணமாக உள்ள வஸ்து அல்லவோ உபாஸிக்கதக்க வஸ்து ஆகிறது? ஆகவே, மோக்ஷத்தை அளிக்கவல்லவனும், அனைத்தையும் நியமிப்பவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுக்கு. (அடிமை புகுவதுவே) - அடிமையாக நிற்பதே செய்வதற்கு ஏற்ற செயலாகும். உங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய செயல் வேறு ஏதும் இல்லை; அவனுடைய உடமையான உங்கள் ஆத்மாவை “அவனுக்காக இருத்தல்” என்ற நிலையில்

வைத்தால் போதுமானதாகும். அவன் உங்களுடைய ஆத்மாவை “எனது உடைமை” என்று உள்ளான்; நீங்களும் இதற்குப் போட்டியாக, “எனது உடைமை” என்று இருக்காமல், “அவன் உடைமை” என்று ஏற்றுக் கொண்டால் போதுமானதாகும், “அடிமை புகுவதுவே, கண்டிர்” ஆகிய இரண்டும் எவ்விதம் சேருகின்றன என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். “அடிமை புகுதல்” என்பது விதிக்கப்பட்டதாகும்; “கண்டிர்” என்பது “அதுவும் செய்ய முயன்றீர்கள் அல்லவோ” என்பதாகும். இனி இவன் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் செய்ய முயல்வீராக.

வ்யாக்யானம் – யயாதி சரிதத்தை பட்டர் வாசித்துப் போந்திருக்கச் செய்தே, பிள்ளைவிழுப்பரையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தாரரையருங்கூட “வேதோப ப்ரும்ஹணார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தங்களில் இது எவ்வர்த்தத்தை விசதீகரிக்கிறது?” என்று கேட்க, “சுஷுத்ர தேவதைகள் தந்தாமை ஆச்ரயித்துப் பெற்றாலும் பிறர் பக்கலிலே ஓர் உத்கர்ஷம் கண்டால் அது பொறுக்க மாட்டார்களென்றும், ஸர்வேச்வரனே ‘பிறர் வாழ்வு நம் வாழ்வு’ என்று நினைத்திருப்பானென்றும் சொல்லி, ஆனபின்பு, இதர தேவதைகள் ஆச்ரயணீயரன்று, இவனொருவனுமே ஆச்ரயணீயனென்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது” என்று அருளிச் செய்தார். “இமௌஸ்ம” என்று தாழ் நிற்கவல்லான் இவனேயிறே.

விளக்கம் - மஹாபாரதத்தில் அமைந்துள்ள யயாதி என்பவனுடைய சரிதத்தை ஸ்வாமி பராசரபட்டர் உரைத்தபடி இருந்தார். அப்போது பிள்ளைவிழுப்பரையர் என்பவரும், ஆப்பான் திருவழுந்தார் அரையரும் பட்டரிடம், “வேதத்தின் ஆழ்பொருளை விளக்குவதாக அமைந்துள்ள இது போன்ற ப்ரமாண நூல்களில், இந்தச் சரிதம் எந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது?”, என்றனர். இதற்கு பட்டர், “தாழ்ந்த தேவதைகளை அண்டி நின்று, செல்வம் போன்றவற்றை ஒருவன் அடைந்தாலும், தங்கள் மூலமாகச் செல்வம் பெற்றதன் விளைவாக அவன் அடைந்த உயர்த்தியை, அந்தத் தேவதைகள் பொறுக்கமாட்டனர். ஆனால், ஸர்வேச்வரன் ‘மற்றவர்களுடைய வாழ்வே நமது வாழ்வு’ என்று எண்ணுவான். ஆகவே மற்ற தேவதைகள் அண்டத்தக்கவர்கள் அல்லர், இவன் மட்டுமே அண்டத் தக்கவன் ஆவான் என்ற கருத்தையே யயாதி சரிதம் குறிக்கிறது”, என்றார். ஆனால்

இவ்விதம் ஸர்வேச்வரன், “எனது அடியார்கள் வாழ்வே எனது வாழ்வு” என்று உள்ளானோ என்பதற்கு ப்ரமாணம் கூறுகிறார். பாலகாண்டம் (31-4) - இமௌஸ்ம - தாங்கள் ஏவிய செயல்களை முடித்து நிற்கிறோம் - என்பதற்கு ஏற்ப, தனது அடியார்கள் முன்பு தன்னைத் தாழ்வாக வைத்து நிற்பான்.

வ்யாக்யானம் - “யாதவர்கள் முடிவிலே வந்தவாறே வாட்கோரையையிட்டு ஒருவரையொருவர் எறிந்து முடிந்து போனார்கள்’ என்று கேட்டவாறே, “க்ருஷ்ணன் இவர்கள் விஷயமாக சங்கநிதி பத்மநிதி தொடக்கமானவற்றைக் கொடுவந்து கொடுத்துச் செய்யாதனவில்லை; பின்னையும் முடிவிலே வந்தவாறே இப்படியேயாயிருந்தது; நம்முடைய பகவத் ஸமாச்ரயணத்துக்கும் பலம் அங்ஙனையாகிறதோ? என்று அஞ்சியிருந்தோம்” என்ன, “அங்ஙனாகாது. அஞ்சவேண்டா; அவர்கள், ‘இவன் என் தோழன், மைத்துனன்’ என்று தேஹ ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டு விரும்புகையாலே அவர்களுக்கு தேஹாவதியாய் விட்டது; நாம் ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தாலே, நித்யனான ஆத்மாவுக்கு வகுத்த பேறு பெறவேணும் என்று பற்றுகையாலே, பேறும் யாவதாத்ம பாவியாயிருக்கும்” என்று அருளிச்செய்தார்.

விளக்கம் - “மற்ற தேவதைகளை அடைந்தவர்களுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை என்று கூறினார். ஆனால் பகவானையே அண்டி நின்றவர்களுக்கு பலனில் தடை ஏற்படாதோ?” என்ற சந்தேகத்திற்கு விடை அளிக்கிறார். “யாதவர்கள் முடிவுக்கு வரும் நேரம் வந்தவுடன் கோரைப்புற்களை வாளாகக் கொண்டு, ஒருவரை ஒருவர் அழித்துக் கொண்டார்கள்”, என்பதைக் குறித்து சிலர் கேள்விப்பட்டனர். அவர்கள் ஆழ்வாரிடம், “க்ருஷ்ணன் இவர்களுக்காக சங்கநிதி மற்றும் பத்மநிதி போன்றவற்றைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தல் என்பது போன்றதான பலவற்றையும் செய்தான். அவன் இவர்களுக்காகச் செய்யாதது ஏதும் இல்லை. ஆனாலும் இவர்களுக்கு முடிவு காலம் வந்தவுடனேயே இவ்விதம் ஆயிற்று. நம்முடைய ‘பகவானை அண்டி நின்றல்’ என்பதற்கான பலனும் இவ்விதமே ஆகுமோ என்று நாங்கள் அச்சத்துடன் உள்ளோம்”, என்றனர். இதனைக் கேட்ட ஆழ்வார், “அவ்விதம் ஆகாது. அஞ்ச வேண்டாம். அவர்கள் க்ருஷ்ணனிடம் பழகும்போது ‘இவன் எங்கள் தோழன், இவன் எங்கள் மைத்துனன்’ என்பதாக, சரீர

சம்பந்தம் கொண்டு மட்டுமே அவனை விரும்புகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குச் சரீரம் என்பதே எல்லையாக நின்றது. ஆனால் நாம் நம்முடைய ஆத்மாவின் ஸ்வரூப ஞானம் காரணமாக, எப்போதும் உள்ள ஆத்மாவிற்கு, அதற்கான இயல்பான பேறு கிடைக்கவேண்டும் என்று எண்ணி அவனைப் பற்றுகிறோம். ஆகவே அடைய உள்ள பேறும், உடலில் உள்ளவரை நிற்கும்”, என்றார்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 43)

16. உல்லங்கித த்ரிவிதஸீம ஸம அதிசாயி

ஸம்பாவநம் தவ பரிப்ரடிம ஸ்வபாவம்

மாயா பவேந பவதா அபி நிகூஹ்யமாநம்

பச்யந்தி கேசித் அநிசம் த்வத் அநந்யபாவா:

பொருள் - மூன்றுவிதமான அளவுகளாகிய “காலம், தேசம், பொருள்” என்னும் எல்லைகளைக் கடந்து நிற்பதும், “உனக்கு நிகரானவர்கள் அல்லது மிஞ்சியவர்கள் உள்ளனரோ” என்ற ஐயத்தைக் கடந்து நிற்பதும் ஆகிய உனது எஜமானத் தன்மையை, உனது வியக்க வைக்கும் மாயையைக் கொண்டு நீ மறைத்துள்ளபோதிலும், உன்னைத் தவிர வேறு சிந்தனை கொண்டவர்களாகிய ஒரு சில மஹாத்மாக்கள், அதனை எப்போதும் காண்கிறார்கள்.

அவதாரிகை - “மஹாத்மாநஸ்து மாம்” இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே உன்னைப் பெறும் ஸத்ப்ரக்ருதிகள் காணப்பெறுவதே என்றும், “யாருமோர் நிலைமையன் என அறிவெளிய எம்பெருமான்” என்று அது தன் பேறென்றும் இருக்கிறார்.

விளக்கம் - கீதை (9-13) - மஹாத்மாநஸ்து மாம் - தெய்வீகமான இயல்பு கொண்டவர்கள் - என்பது போன்றவற்றில் கூறப்பட்டபடி, உன்னை அடையக்கூடிய ஸாதுக்கள், உன்னைக் காண இயல்கிறதே என்கிறார். மேலும்,

திருவாய்மொழி (1-3-4) – யாருமோர் நிலைமையன் என அறிவேளிய எம்பெருமான் - என்பதற்கு ஏற்ப அது தனது பேறு என்று இவரும் உள்ளார்.

வ்யாக்யானம் - (உல்லங்கிதேத்யாதி) த்ரிவித பரிச்சேத ரஹிதமாய், ஸமாதிக ஸம்பாவநையும் கடந்துள்ள உன்னுடைய ப்ரபுத்வத்தை. விபுத்வாத் தேச பரிச்சேத ரஹிதஃ; நித்யத்வாத் கால பரிச்சேத ரஹிதஃ; ஸர்வ ப்ரகாரித்வேந ப்ருதக் ஸ்திதி யோக்யவஸ்த்வந்தராபாவாத் வஸ்து பரிச்சேத ரஹிதஃ; ஸத்ருக் வஸ்த்வந்தராபாவாத் துலயா ப்ரஸ்தாதிநா வா பரிச்சேத ரஹித இதி வா; அத ஏவ ஸமாதிகதரித்ரஃ. (மாயா பவேந) பகவத் ஸ்வரூபத்தை மறைக்கும் ப்ரக்ருதி பலத்தாலே என்னுதல்; திவ்ய விக்ரஹத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கும் ஆச்சர்ய சக்தி யோகத்தாலே என்னுதல். (பவதாபி நிகூஹ்யமாநம்) “ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே”, “அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாதஃ” என்று ஆட்பார்த்துழிதரும் உன்னாலே மறைக்கப்பட்டதேயாகிலும். (பச்யந்தி கேசிதநிசம் த்வதநந்ய பாவா:) ஸத்ப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார் சில மஹாத்மாக்கள் ஸர்வகாலமும் உள்ளபடி காணாநின்றார்கள். (த்வதநந்ய பாவா:) உன்னையொழிய வேறு நினைவில்லாதவர்கள் என்னுதல்; உன்னையொழிய உபாயாந்தரமறியாதவர்கள் என்னுதல்; இப்படிகளாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு உன்னையொழிய விஷயாந்தரமில்லாதவர்கள் என்னுதல்.

விளக்கம் - (உல்லங்கிதேத்யாதி) - மூன்றுவிதமான அளவுகளும் இல்லாதபடி, நிகரானவர்கள் மற்றும் விஞ்சியவர்கள் என்பதையும் கடந்தபடி உள்ள உனது எஜமானத் தன்மையை. விபுத்வம் என்பதன் மூலம், இடம் என்னும் அளவு கடக்கப்பட்டது; நித்யமாக உள்ள தன்மை மூலம், காலம் என்ற அளவு கடக்கப்பட்டது; அனைத்தையும் சரீரமாகக் கொண்டுள்ள தன்மை மூலம், அவனை விடுத்து தனித்தனியான இருப்பு என்பதைத் தகுதியாகக் கொண்ட வஸ்து எதும் இல்லை என்பதால், அனைத்து பொருள்கள் என்னும் அளவு கடக்கப்பட்டது; அவனுக்கு நிகரான பொருள் என எதும் இல்லை என்பதால், சமமானவை என்னும் அளவும் கடக்கப்பட்டது. (மாயா பவேந) - பகவத் ஸ்வரூபத்தை மறைக்கின்ற ப்ரக்ருதியின் பலம் மூலம். திவ்யமங்கள திருமேனியை, மற்ற பொருள்கள் போன்றே தோற்றமளிக்கும்படிச் செய்யும் வியக்கவல்ல சக்தியின் சேர்க்கையால்.

(பவதாபி நிகூஹ்யமாநம்) - யுத்தகாண்டம் (120-11) – ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே - என்னை நான் மனிதனாகவும் - என்றும், ஸ்ரீவிபு. (5-13-12) - அஹம் வோ பாந்தவோ ஜாத: - எனது பிறப்பு தவிர வேறு ஏதும் எண்ணத்தக்கது அல்ல - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, நான்முகன் திருவந்தாதி (60) - ஆட்பார்த்துழிதரும் - என்பவனாக உள்ள உன்னால் மறைக்கப்பட்டபோதிலும். (பச்யந்தி கேசிதநிசம் த்வதநந்ய பாவா:) - ஸாதுக்களாக உள்ள சில மஹாத்மாக்கள் எப்போதும் உன்னைப் பார்த்தபடியே உள்ளனர். (த்வதநந்ய பாவா:) - உன்னைத் தவிர வேறு சிந்தனை அற்றவர்கள். உன்னைத் தவிர வேறு உபாயம் ஏதும் அறியாதவர்கள். இப்படியாக ஞானத்திற்கு உன்னைத் தவிர வேறு விஷயம் ஏதும் இல்லாதவர்கள்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்